

PIRTIN VIESTI

N:o 2/2008

Nurmeksien evankelisen opiston ystävät ry:n jäsenlehti

Tervetuloa Nurmeksien kirkkopuistoon aattona 23.12.2008 klo 18.00!

Nurmeksien kaduilla esitetään jouluna 2008 jo kahdenkymmenennen kerran Immanuel - Jumala meidän kanssamme -jouludraama, joka johdattaa katsojansa ensimmäisen joulun silminnäkiöiksi. Vuosittain on vain yksi ainoa esitys, mutta katsojamäärät ovat aina olleet huikeita: 2 000-3 000 joka vuosi.

Nurmeksalainen graafinen suunnittelija Anu Vanas on laatinut jälleen uuden Immanuel-joulukortin. Sen välityksellä toivotamme kaikille Pirtin Viestin lukijoille siunattua joulujuhlaa!

Immanuel - valo loistaa pimeydessä

Nurmeksien Immanuel-jouludraama on aivan erityinen yhdistelmä materiaalin raskautta ja hengen aineetonta keveyttä, spehtaakkelia ja intiimiyttä, voimaa ja haurautta, ankaria olosuhteita ja pimeydessä loistavan valon ääreen kokoontuneen yhteisön lämpöä. Tänä jouluna draama esitetään jo kahdenkymmenennen kerran. Siinä on ihmeen piirteitä.

Jotta muutamaan evankeliumien jakeeseen sisältyvä yksinkertainen tarina saadaan kerrotuksi Nurmeksien kirkonmäelle jouluaaton aattona kerääntyville kansalle, tarvitaan tonteittain tekniikkaa, kilometreittäin kaapelia, satoja työntekijä ja ennen kaikkea kymmeniä ihmisiä, jotka ovat valmiita viettämään toista viikkoa joulunalusajastansa pakkasessa ja räntäsateessa. Toiset heistä esiintyvät, toiset varmistavat, että se mitä esitetään, näkyy ja kuuluu parhaalla mahdollisella tavalla monituhattaiselle yleisölle.

Minulla oli etuoikeus olla mukana Immanuelin syntyvaiheissa monin tavoin. Käsi kirjoitustyöryhmässä, joka kokoontui Nurmeksien evankelisella opistolla, olivat mukana draaman kirjoittajan Eeva Vainion lisäksi Kyllikki Tiensuu, Raimo Kemppainen ja minä. Nurmeksalainen kirjailija Rauha Kejonen osallistui myös prosessiin kirjoittamalla draaman laulujen tekstit. Muistan ryhmän kokoontumiset ainutlaatuisena mahdollisuutena päästä pohtimaan joulun mysteeria. Tässä vaiheessa draaman varsinainen toteutus oli vielä tuista tulevaisuutta.

Syksyllä 1989 aloitin opiston kirkko-draamakurssin opettajana. Tehtävänä oli yhdessä kurssilaiten ja paikallisten teatteriharrastajien kanssa muodostaa Immanuelin esiintyjäjoukko. Koulutuk-

seen kuului sekä aiheeseen että näyttämöilmaisuuksiin perehtyminen.

Draaman säveltäjäksi oli kutsuttu Nurmeksessa monista näyttämömusiikeistaan ennestään tuttu Seppo "Paroni" Paakkunainen ja ohjaajaksi erityisesti oopperaohjaajana tunnettu Ilkka Bäckman. Yhteistyö näiden kahden ammattilaisen kanssa oli antoisaa ja samalla haastavaa. Draaman tuotantopäällikkönä ja apulisohtajajana jouduin pohtimaan monesti, kohtaavtko ammattilaisten kunnianhimoiset odotukset ja meidän harrastuspohjaiset resurssimme niin, että lopputulosta voidaan pitää onnistuneena.

Kun vähitellen alkoi sitten hahmottua, mitä draaman esittäminen talviolosuhteissa teknisessä mielessä tulisi tarkoittamaan, olivat esityksen tuotannolliset elementit suurin piirtein tiedossa. Oli löydettävä vähintään puolen sataa esiintyjää, suunniteltava ja valmistettava heille esiintymispuvut, oli löydettävä kaksi kuoroa, niille johtajat ja harjoituttava toistakymmentä sävellystä esitys- ja nauhoituskuntoon, etsittävä valo- ja äänitekniikan toteuttajat, rakennettava useita näyttämöitä, etsittävä rekvisiittaa ja sen tekijöitä, laadittava harjoitusaikataulut ja varattava harjoitustilat, hankittava lupia eri tahoilta ja vielä vaikka mitä.

Jotta ensimmäisestä Immanuelista ylipäänsä tuli totta, tarvittiin uskomaton määrä erilaisten ihmisten työtä. Tarvittiin myös uskoa siihen, että ollaan tekemässä jotain, jolla on merkitystä.

Tuona vuonna ilmassa oli aivan erityistä ensimmäisen kerran jännitystä. Mitä tästä kaikesta tulisi? Ehditänpökö valmiiksi ajoissa? Miten esitys toimii teknisesti ja ilmaisullisesti arvaamattomissa talviolosuhteissa.

Ja ennen kaikkea: tuleeko kukaan katsomaan Immanuelia? Ja miten se otetaan vastaan? Jääkö ensimmäinen kerta myös viimeiseksi?

Nurmeksien Immanuel-jouludraaman ensimmäisen esityksen alkaessa 23.12.1989 klo 18 oli Maariankadulle kahdenkymmenen asteen pakkaseen kokoontunut 2 000 ihmisen yleisö. Kylmästä säästä huolimatta draama pystyttiin viemään läpi jotakuinkin suunnitellusti. Ja loppu on historiaa, kuten tavataan sanoa.

Olin mukana vielä seuraavat viisi vuotta, viimeiset kolme niistä ohjaajana. Sen jälkeen ovat ohjaajat vaihtuneet noin kolmen vuoden välein, esiintyjä- ja muu tekijäjoukko on uudistunut ja teksti sekä musiikki ovat kokeneet osittaisia muutoksia. Tuotanto-organisaatiokin vaihtui jo alkuvuosina Nurmeksien evankelisesta opistosta draamaa varten perustetuksi kannatusyhdistykseksi.

Pysyvyttä Immanuelissa ovat edustaneet Tiina Iso-Ahon suunnittelemat ja Nurmeksien ammattiopistolla valmistetut puvut sekä ainoana esiintyjänä yhtä vaille kaikissa Immanuel-esityksissä mukana ollut Jyrki Moilanen. Ja kenties joku draaman 50 000 katsojasta on nähnyt kaikki esitykset?

Hienoa on, että tämä jatkuvuuden ja uudistumisen tasapaino on vienyt Immanuelia eteenpäin kaikki nämä vuodet. Toisille tämä on merkinnyt jopa vuosikymmeniä jatkunutta sitoutumista, toisille lyhyempää vierailua jouludraaman tekemisen maailmaan. Kaikkien panosta on tarvittu luomaan Immanuelista se, mikä se nyt on.

Kun Immanuel oli alkutaipaleellaan, pohdimme Eeva Vainion kanssa usein sen

keskeisintä ydintä. Ajattelimme, että mikäli itse perusidea on kantava, voidaan oikeastaan lähes kaikkien ulkoiset, esitykselliset ilmenemismuodot vaihtaa toisiin tai vaikkapa poistaa. Kysymys on lopulta vain siitä, että "valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys ole saanut sitä valtaansa". Tämän asian kertomiseksi riittää yksi kynttilä, ihminen, joka sen sytyttää ja toinen, joka sen näkee. Kun se tapahtuu Nurmeksien kirkonmäellä jouluaaton aattona klo 18, on aina kyseessä Immanuel - Jumala meidän kanssamme - esitys.

Kun minulle keväällä tarjottiin tilaisuutta palata draaman ohjaajaksi Immanuelin kahdentenkymmenentenä esitysvuonna, mietin onko tuo perusajatus vielä tavoitettavissani? Nyt, kun tätä kirjoittaessani olen aloittamassa Immanuelin ohjaustyötä, olen samalla aloittamassa matkaa tuon kysymyksen selvittämiseksi. Säilyykö tarinan henki sen materiaalien puitteiden keskellä, onko spehtaakkelissa tilaa hauraudelle, loistaako valo pimeydessä niin, että me sen voimme nähdä?

Juha Iso-Aho

Kuvalahde www.immanuel.fi

Nurmeksessa, Kohtavaarassa 2.12.2008

Hyvää kuuluu Kohtavaaraan

Mitä opistolle kuuluu? -kysymyksen olen viime aikoina kohdannut usein. Se osoittaa, että Nurmeksens evankelisella opistolla on edelleen ystäviä, vaikkei se enää kolmeen vuoteen ole kansanopistona toiminutkaan. Kaiken kaikkiaan opistotoiminta Kohtavaarassa ehti lähes kansaneläkelikään: alettiin vuonna 1942 ja lopetettiin vuoden 2006 alkaessa. Noina vuosikymmeninä Kohtavaaraan maisemat ovat tulleet rakkaiksi sadoille ja taas sadoille opistolaisille, lyhytkurssien osanottajille ja vierailijoille. He kyselevät edelleen opiston kuuluisia.

Pirtin Viesti on jo kertonut yhdistyksen kokouksen vuonna 2007 tekemistä päätöksistä: Haikolaa, opiston

syntymäpaikkaa ja Honkasaarta lukuun ottamatta kaikki myytiisiin. Seuraavana kesänä myytiinkin Valkoinen talo eli entinen rehtorin asuintalo ja metsäpalsta. Kesän 2008 korvalla myytiin myös henkilökunnan rivitalo. Myytävää jäi jäljelle vielä opiston päärakennus ja punatiilinen asuntola. Muutaman kerran näytti jo siltä, että niillekin löytyisi ostaja. Ostotarjouksia ei kuitenkaan saatu.

Kuluneen kesän lopulla hallituksen puheenjohtajan kanssa olimme vihdoin keskusteluissa sellaisen ostajakandidaatin kanssa, joka myös teki ostotarjouksen. Yhdistyksen hallitus odottaakin parhaillaan kannanottoa laatimaansa vastatarjoukseen.

Toinenkin myönteinen viesti on kerrottavissa. Haikolan korjausprojekti, työnimeltään Haikola-hanke, on nyt kähtänyt eteenpäin. Olemme ensi vuonna saamassa avustusta Pirtin entisöinnin suunnittelukustannuksiin. Myös Haikolan lämmityksen uusimiseen porakaivojärjestelmää käyttäen on luvassa energia-avustusta. Haikola-hanketta on tarkoitus edistää talkoilemalla heti, kun arkkitehtisuunnittelu sen sallii.

Yhdistys toimii tulevanakin vuonna. Maaliskuisia toveripäiviä aiotaan viettää - Pirtissä! Saa nähdä, missä asussa se meidät ottaa vastaan... Ei missään tapauksessa vielä valmiina, mutta toivon mukaan riittävän suojan antaen. Perinteinen kevään talkooviikko on

ohjelmassa, samoin juhannusjuhla. Viime kesän onnistunut Runon ja suven retki Toivonpolulla kannustaa jatkaamaan myös sitä perinnettä. Tietysti myös Nurmeksens Nuori Musiikki järjestetään, kuten toisaalta tässä lehdessä näkyy. Immanuelista vastaa nykyisin oma kannatusyhdistys, mutta kyllä sekkin edelleen tuntuu opiston omalta.

Tämän pääkirjoituksen laati hallituksen puheenjohtajan kirkkoherra Raimo Kemppeisen sairausloman vuoksi yhdistyksen sihteeri, joka toivoo, että lehdens lukijat sulkisivat opistoa muistaessaan myös "Ramin" esirukouksia.

Kyllikki Tiensuu

Tapasimme Metropolia Ambrosiuksen

Metropoliitta Ambrosiuksen mielestä opiston henkinen perintö säilyy

Korkeasti Pyhitetty Helsingin metropoliitta Ambrosius. Ortodoksisen kirkon kuva-arkisto.

- Kaikki se hyvä, mikä on tehty ja saatu aikaan Nurmeksens evankelisella opistolla, on arvokasta ja säilyy ikuisessa muistossa, metropoliitta Ambrosius vastaa kysymykseen, mitä hän ajattelee opiston tämän hetkisestä tilanteesta.

Metropoliitta Ambrosius toimi opiston johtajana lukuvuoden 1967-1968 samalla, kun hänen teologian opintonsa olivat loppusuoralla. Vaikka 22-vuotiaan teologian ylioppilas Risto Jääskeläinen varsinainen työrupeama Kohtavaarassa kesti vain yhden lukuvuoden, hänen merkityksensä opiston toiminnan kehittämisessä ehti jättää pysyviä jälkiä: kanslian hoito saatiin järkevälle kannalle, ja muutaman vuoden kuluttua hän houkutteli kurssitoverinsa Kyllikki Tiensuun "vuodeksi opettamaan Karjalan kirkassilmäisiä lapsia" - vuosi venähti kahdeksikymmeneksi neljäksi vuodeksi.

Risto Jääskeläinen vihittiin evankelisluterilaisen kirkon papiksi Helsingin

tuomiokirkossa tammikuussa vuonna 1969. Hän vieraili opistovuotensa jälkeen myöhemmin usein Kohtavaarassa. Ambrosius muun muassa ideoi opiston karjalaisen kulttuurin kurssin, josta tuli yli kolmekymmeneksi vuodeksi opiston kesäkurssien lippulaiva. Hän oli opiston kesälukioiden rehtorina ja toi mukanaan ulkomaalaisia tuttavinaan kesäkurssille opettajiksi. Myös toveripäivillä ja opiston 50-vuotisjuhlissa hän on vierailut.

- Olin kiinnostunut kansanopistotyöstä ja sen tarjoamasta yleissivistävästä koulutuksesta. Evankelisilla opistoilla on ollut keskeinen aatteellinen, henkinen ja hengellinen merkitys toiminta-alueillaan, niin myös Nurmeksessa, metropoliitta Ambrosius pohdiskelee.

Nuorena saatu kokemus kansanopistotyöstä on varmaan ollut pontimena sille, että Ambrosius perusti Valamoon kansanopiston. Se on vakiintunut omaleimaiseksi ortodoksisen uskon ja perinteen tyysijaksi suomalaisessa kansanopistomaailmassa. Uusin osoitus tästä koulutus- ja kulttuuritahdosta on epäilemättä myös hänen aktiivisuudestaan syntynyt ja vastikään Helsingin Vuosaaressa toimintansa aloittanut Kulttuurikeskus Sofia.

Ajan muutoksiin vastattava

Nurmeksens Seudun Evankelinen Kansanopisto aloitti työnsä 1942 Haikolan talossa. Uusi ajanmukainen opistorakennus puolestaan valmistui 1973. Monien kasvun ja kehityksen vuosien jälkeen nyt ollaan tilanteessa, jossa varsinainen kansanopistotoiminta on lakannut. Opistolla on kuitenkin pidetty joitakin lyhytkursseja - yksi vielä viimekin kesänä. Myös ensi kesänä järjestetään Nurmeksens Nuori Musiikki -leiri. Tästä toiminnasta vastaa edelleen Nurmeksens evankelisen opiston ystävät ry.

- Ammatillinen keskiasteen koulutus on syrjäyttänyt kansanopistojen antaman yleissivistävän koulutuksen. Siksi myös Kohtavaarassa on näköjään jouduttu sopeuttamaan toimintaa koulutusjärjestelmään vastaavaksi. Kohtavaaran kauniit maisemat soveltuvat metropoliitan mukaan erinomaisesti mahdollisen hoiva- tai hoitokodin sijoituspaikaksi ja jatkamaan opiston perinteikästä työtä muuttuneissa olosuhteissa.

Ystävät ry:n Haikola-hanketta Ambrosius ei vielä tarkemmin tunne, mutta lausuu lämpimästi:

- Sinausta vaan Haikolalle!

Kansanopiston johtaja, teol. yo. Risto Jääskeläinen

Ylä-Karjala 8.9.1967.

Metropoliitta Ambrosius, Helsingin hiippakunnan piispa on syntynyt Tohmajärvellä 1945. Hän valmistui teologian maisteriksi Helsingin yliopistosta 1968 ja valtiotieteiden kandidaatiksi (maisteriksi) vuonna 1972.

Metropoliitta Ambrosius, silloinen teologian ylioppilas Risto Jääskeläinen, työskenteli Nurmeksens Seudun Evankelisen Kansanopiston johtajana vuosina 1967-1968. Joensuun yliopistossa hän toimi historian lehtorina 1974 ja hoiti apulaisprofessorin virkaa 1975-1976. Hän oli tuntiopettajana Suomen ortodoksisessa pappisseminaarissa 1979-1980.

Vuonna 1977 silloinen Veli Kristoforos sai vastuulle Valamon luostarin taloudenhoitajan ja lisäksi vuosiksi 1986-1988 luostarin varajohtajan tehtävät. Hänet vihittiin arkkipiispaniksi vuonna 1986. Valamosta arkkipiispani Ambrosius valittiin Suomen ortodoksisen kirkon apulaispiispani Kuopioon 1988, mistä hän siirtyi vuonna 1996 Oulun hiippakunnan metropoliitaksi. Vuonna 2002 ortodoksisen kirkon ylimääräinen kirkolliskokous valitsi hänet Helsingin hiippakunnan piispani. Hän on ollut Suomen ortodoksisen kirkollishallituksen jäsen vuodesta 1996.

Metropoliitta Ambrosius on tehnyt tutkimustyötä Yhdysvalloissa 1969, Unkarissa 1969-1970, Cambridgessä 1971-1975, Moskovassa 1979 ja Yhdysvalloissa 1986-1987. Hänellä on nykyisin lukuisia ekumeenisia ja muita luottamustehtäviä. Kirkkojen maailmanneuvoston keskuskomitean jäsenenä hän toimi vuosina 1991-2006.

Metropoliitta on julkaissut kirjat Pyhyiden kaipaus (1999) ja Etsijän mielellä (2001), toimittanut Valamon juhla-kirjan (1977), teoksen Ortodoksinen kirkko Suomessa (1979), Kristinuskon syntysijoilla - Islamin keskellä (2001) sekä Suomessa, Euroopassa ja maailmassa (2005) -teokset.

Metropoliitta Ambrosius on saanut Valtion tiedonjulkistamispalkinnon vuonna 1980 sekä Kuopion kaupungin kulttuuripalkinnon 1996.

Metropoliitta Ambrosiusta haastatteli Marjatta Törhönen

Nurmeksen Nuori Musiikki

Kesällä 2008 Nurmeksen Nuori Musiikki järjestettiin jo 11. kerran. Taustayhteisönä toimi edelleen Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ry. Leiripaikkana oli toista kertaa Hyvärilän nuorisokeskus.

Leirin toteuttaminen oli mahdollista, koska Jenny ja Antti Wihurin rahasto tuki tapahtumaa 4 000 €:lla ja Suomen Kulttuurirahasto 7 000 €:lla. Saimme rahallista tukea myös Nurmeksen kaupungin sivistötoimelta, Jukolan Osuuskaupalta ja Nurmeksen Osuuspankilla. Jenny ja Antti Wihurin rahasto tukee Nuorta Musiikkia myös tulevina kesinä 7 000 €:n apurahalla.

Nurmeksen kulttuuripalvelujen arvokasta yhteistyötä olivat lisäksi mm. pianojen ja tilojen korvaukseton käyttö, tapahtuman ajantasaiset nettisivut kaupungin sivujen kainalossa ja loistava yhteistyö Nurmes-talon henkilökunnan kanssa. Yhteistyössä olivat mukana myös Karkun evankelinen opisto ja Nurmeksen Yhteistyön Ystävienpöytä. Konserttiyhteistyötä teimme kaupungin sivistötoimen lisäksi Nurmeksen molempien seurakuntien sekä Jukolan Osuuskaupan kanssa.

Leiriemäntä Riia Memonen organisoi leirin miljoonia juoksevia asioita ja sai ansaitsemansa suuret kiitokset koko leirin väeltä. Päältä päin ei voi arvata, miten monenlaisista asioista täytyi huolehtia, että koko systeemi toimi.

Ilman vapaaehtoistoimijoita ei olisi Nurmeksen Nuorta Musiikkia. Kolmeitoista uutteraa vapaaehtoista toimi apunani. Heidän ansiotaan oli mm. päivittäin toimiva non-stop-kuljetus välillä Hyvärilä-Nurmes ja monet ajomatkat lentokentille, asemille ja konserttipaikoille. Vapaaehtoiset hoitivat myös lipunmyynnin ja monet muut asiat, joiden täytyy olla kunnossa. Lisäksi Rille Melamies ja Juha Ojanen, "oikea ja vasen käteni", olivat puhelimitse tavoitettavissa aamusta iltaan, koska suunniteltiin aina tulla muutoksia. Ensi kesän vapaaehtoistilanne näyttää nyt jo aika hyvältä.

Taiteilijat Suomen parhaimmista

Vuonna 2008 tapahtuman taiteellisenä johtajana toimi klarinetisti Asko Heiskanen. Hän vastaa myös kesän 2009 leirin taiteellisesta johtamisesta. Hänen mukanaan oli upea taiteilijajoukko, joka kokonaisuudessaan on lupautunut

Paavali Jumppanen ja Elina Dunder soittotunnilta Hyvärilän nuorisokeskuksessa kesällä 2008

Matti Hirvikangas, Tuija Hakkila ja Erkki Lahesmaa Nurmeksen talossa kesällä 2008

Mikael Helasvuo, Janne Malmivaara ja Erkki Lahesmaa harjoituksissa Nurmeksen kirkossa kesällä 2008

Irina Zahharenkova ja Asko Heiskanen Kalevan Hovin harjoituksissa kesällä 2008

tulemaan Nurmeksen Nuoren Musiikin opettajiksi myös ensi kesänä: Matti Hirvikangas, alttoviulu, Erkki Lahesmaa ja Roi Ruottinen, sello, Paavali Jumppanen, Liisa Malmivaara, Irina Zahharenkova, Tuija Hakkila ja Kurt Kopecky, piano sekä Grazyna Zeranska-Gebert, Réka Szilvay ja Janne Malmivaara, viulu ja Mikael Helasvuo, huilu.

Korkeatasoiset konsertit

Kesän 2008 tapahtuma levittäytyi eri puolille Nurmesta. Taiteilijat konsertoivat Nurmeksen talossa, molemmissa kirkkoissa ja Kalevan Hovissa. Oppilaita opettajineen saattoi kuulua Nurmeksen talossa, Kyrölään palvelukeskuksessa ja Hyvärilän talliravintolassa.

Ensimmäistä kertaa Nuoren Musiikin historiassa konserteissa kuultiin vanhaa musiikkia alkuperäisillä soittimilla.

Monipuolisten konserttien säveltä-

jänimiä olivat mm. Vanhal, Mozart, Beethoven, Chopin, Haydn. Suurin osa konserteista oli yleisölle maksuttomia. Yleisömäärä oli suurempi kuin edellisinä kesinä, sillä konserteissa oli keskimäärin 100 kuulijaa. Määrään sisältyivät myös leiriläiset, joilla konsertit kuuluivat opetukseen.

Tulevan kesän konserttiohjelmat ja paikat varmistuvat kevätpuolella.

Oppilait

Oppilasmäärä oli edellistä kesää huomattavasti suurempi. Oppilaita kutsuttiin sadan hakijan joukosta 74. Eniten oli kysyntää viulun ja pianon opetukseen. Oppilaista vanhin oli syntynyt 1977 ja nuorin 1998. Useimmat olivat syntyneet vuosina 1988-1996. Kaukaisimmat oppilaat tulivat Saksasta ja Ruotsista. Suomesta oppilaita tuli mm. Rovaniemeltä, Turusta, Helsingistä, Jyväskylästä ja eri puolilta

Pohjois-Karjalaa. Oppilasvalinnoissa olivat etusijalla oman paikkakunnan nuoret. Kamarimusiikin ohjaukseen olivat etuoikeutettuja ryhmät, jotka soittavat yhdessä myös leirin ulkopuolella.

Kesä 2009

Nurmeksen Nuori Musiikki täyttää Hyvärilän nuoris- ja matkailukeskuksen 4.-12.7.2009. Hakukaavakkeita on saatavissa nettisivuilta www.nurmes.fi helmikuusta alkaen. Hakuaika päättyy toukokuun loppupuolella. Nettisivulta voi hakea myös muita tarpeellisia tietoja. Osoitteesta www.neo-opisto.fi löytyy tietoa muista majoitustumismahdollisuuksista.

Nuorta Musiikkia odotellessa

Kristiina Vuorela

Kuvat: Juha Ojanen

Rukouksen tie on avoin

"Mitä ikinä te pyydätte Isältä minun nimessäni, sen hän antaa teille." Hul-lunrohkeaa lupaus! Sellaisen Jeesus antoi opetuslapsilleen kerran saaneensa nämä sanat. Ja vielä voimakkaammin Jeesus rohkaisi rukoilemaan: "Tähän asti te ette ole pyytäneet... pyytäkää, niin te saatte."

Tällaisten lupausien kanssa moni ihminen on kamppailut ja tuskailut. On pyydetty ja on rukoiltu. Mutta päällimmäiseksi on kuitenkin jäänyt se kokemus, että Jumalan taivas on kiinni. Elämässä on ollut ongelmia ja ahdistusta riittämiin, on huudettu ylöspäin, on rukoiltu. Mutta rukouksiin ei ole vastattu. Missä vika?

On vaikea sanoa, miksi Jumala vastaa toisiin rukouksiin, toisiin ei. Mutta sen tajuamme, että me ihmiset saatamme pyytää samoista asioista aivan vastakkaisia ratkaisuja Jumalalta, pyyntömme menevät ristiin. Heikkoudessamme ja taitamattomuudessaamme rukoilemme myös sellaista,

jonka toteutuminen ei olisi meille hyväksi. Taivaallinen Isä näkee ja tietää sen paremmin kuin me itse. Hän viisaudessaan katsoo, miten ja milloin Hän vastaa.

Jeesuksen lupaukset saa kuitenkin ottaa todesta. Rukous on suuri etuoikeus. Se on uusi suhde Isään, Jeesuksen hankkima "kuuma linja", välitön yhteys iankaikkiseen Jumalaan. Tämä oikeus on sinullakin valmiina. Verkkoysteys on rakennettu. Jeesus sen teki. Tie on avoin ja linja auki Jumalan luo. Saat puhua rukouksessa asiiasi Jumalalle.

Raamattu opettaa uskollisuutta rukoilemisessa. Vanhassa testamentissa kerrotaan Mooseksesta, joka oli taistelun aikana vuorella rukoilemassa Israelin kansan puolesta. Niin kauan kuin Mooseksen kädet pysyivät ylhäällä, kansa oli voitolla sodassa. Eikä tässä ole meillekin sanoma: älköön rukouksenne lakatko! Äidit ja isät, älkää lakatko rukoilemasta lastenne puolesta. Opettakaa

kotona lapsia rukoilemaan. Olkaamme kaikki uskollisia rukouksessa!

Jeesus rohkaisee: Pyytäkää minun nimessäni! Emme aina saa sellaista vastausta kuin pyysimme. Mutta saimmekin monin verroin enemmän kuin mitä ymmärsimme tai osasimme edes pyytää. Usein merkittävien rukousvastaus saadaan siinä, että me itse muuttamme. Jumala tekee työtä meidän sydämissämme, ja sitten aikanaan nähdään myös vastauksia.

Johanneksen evankeliumin 16. luku loppuu avainsanaan, jossa Jeesus sanoo: "Minä olen voittanut maailman." Jeesus voitti. Siksi voidaan olla rohkeita. Siksi kannattaa rukoilla ja pyytää Jumalalta Jeesuksen nimessä.

Palaa kertomukseen Mooseksesta vuorella ja amalekilaisten ja israelilaisten taisteluun. Siinä on näky kohotetuista ja levitetystä käsistä, jotka toivat siunausta. Kun Mooseksen kädet olivat ylhäällä, niin

kauan paha voitettiin. Ajatukseni siirtyi tästä toiselle vuorelle. Sielläkin oli kerran levitetty kädet, esirukous ja siunaaminen, siunauksen tuottaminen ja pahan pois ajaminen. Ero on vain siinä, että tämän rukouksen käsi eivät pitäneet ylhäällä ihmiset vaan ristinpuun nauhat. Se toinen vuori on siis Golgatan kukkula.

Jeesuksen sovituskoulu avasi tien armoistumelle. Nyt on jokaisella ihmisellä, synnistään ja pahuudestaan huolimatta oikeus lähestyä Jumalaa Isänä. On oikeus kertoa kaikki murheensa, rukoilla ja tulla kuulluksi. Jeesus on voittanut pahan vallat ja synnin. Siksi rukouksen tie on avoin. Ja tie on avoin Jumalan rakkauden syyliin ja avoin iankaikkiseen autuuteen.

Radion aamuhartaus 26.5.2006, Seppo Suokunnas

Kohtavaaran runopolulla Runon ja suven päivänä

Kesän Pirtin Viestissä kerrottiin Runon ja suven päivän ohjelmasta Toivonpolulla Kohtavaarassa. Riitta Tiensuu lausui vaaralle nouseville vaeltajille kirjailija Eeva Tikkan runoja. Myös Eeva Tikka itse oli puolisoineen paikalla. Riitta Tiensuu on valinnut kuvakertomuksen runonsäkeet.

"Metsäni löysin. Hiljenin."

"Sydän saanut on autuaan nöyryyden;
on vuorella ihminen pieni."

"Palata täytyy siihen mistä lähdin,
lahjana ottaa saavuttamat."

"Ei tule kevättä tälle puulle,
ei aamua, ei kevätsadetta."

"Olen vuorella, ylhäällä,
huipulla sen.
Yltympäri nousevat salot."

Runopolun kuvat: Pentti Björninen

Hyvä Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ry:n jäsen! Hyvä Pirtin Viestin tilaaja!

Kiitos jäsenyydestäsi ja Pirtin Viestin tilaamisesta vuonna 2008! Toivomme, että yhteys yhdistykseen säilyy edelleen tulevina vuosina 2009. Tässä on irrotettava liitteenä tilisiirtolomake vuodelle 2009. Maksettuasi varmistat sekä jäsenyytesi että Pirtin Viestin saapumisen.

Pysyvien jäsenten ei tietenkään tarvitse enää jäsenmaksua maksaa, mutta toivomme, että hekin maksaisivat Pirtin Viestin tilausmaksun 10 €. Vuosijäsenet maksavat jäsenmaksuna 15 € ja Pirtin Viestistä 10€. Pysyväksi jäseneksi haluava maksaa kerralla 150 €. Ne, jotka tilaavat vain Pirtin Viestin, maksavat 10 €. Viite-Numero on tärkeä, jotta tiedämme, mistä maksusta on kysymys. Jos maksat sekä vuosijäsenmaksun että Pirtin Viestin, voit

maksaa ne yhdessä jommallakummalla viitenumeraalla.

Viitenumerot ovat:

1. Pirtin Viestin tilausmaksu 10 €, 320001381
2. Vuosijäsenen jäsenmaksu 15 €, 270001321
3. Pysyväisjäsenmaksu 150 €, 330001397

Muista merkitä myös tiedot maksajasta, sillä sitä emme muuten saa luotettavasti tietää. Tämä on tärkeää, koska meillä tälläkin hetkellä on maksusuorituksia, mutta ilman tietoa lähettäjäästä.

Ystävällisin terveisin Raimo Kempainen, yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja ja Kyllikki Tiensuu, sihteeri

Tervetuloa toveripäiville 2009!

Jumalanpalvelus Nurmeksen kirkossa Marian ilmestyspäivänä 22.3.2009 klo 10.00. Kirkkokahvi ja päiväjuhla Haikolan pirtissä Kohtavaarassa jumalanpalveluksen jälkeen. Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ry:n vuosikokous ja Haikola-hankeen esittely samassa paikassa päiväjuhlan jälkeen. Erityisesti vuosikurssien 1998-1999, 1988-1989, 1978-1979, 1968-1969, 1958-1959, 1948-1949 opiskelijat mukaan tapaamaan kurssitovereitaan!

Ennakkotieto vuoden 2010 toveripäivistä

Vuonna 2010 Nurmeksen seurakunta viettää 200-vuotisjuhliiaan. Tapahtumia järjestetään ympäri vuoden. Pääjuhla on sunnuntaina 25.4.2010, jolloin tulee tasan kaksisataa vuotta seurakunnan itsenäistymispäätöksen hyväksymisestä. Nurmeksen kappeliseurakunta itsenäistyi silloin Pielisjärven emäseurakunnasta.

Juhlavuoden toveripäiviä vietetään tavalliseen tapaan Marian ilmestyspäivänä 21.3.2010. On tarkoitus, että kaikki vuosikurssit kokoontuisivat juuri tänä vuonna "megatoveripäiville"! Silloin on toivon mukaan jo Haikola-hankekin saatu hyvään päätökseen. Päivämäärä kalenteriin ja kutsut omille kurssitovereille kiertämään!

PIRTIN VIESTI

Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ry:n jäsenlehti
Päätoimittaja Raimo Kempainen
Tämän numeron toimittivat Tuula Koivisto ja Kyllikki Tiensuu
Tilausmaksu 10 €
Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa
Osoite:
Opistontie 6, 75970 KOHTAVAARA
Puh: 013-430 120, 045 138 1684
Sähköposti: neo-opisto@oyk.fi
www.neo-opisto.fi

Tilit:
Op Nurmes 529901-247872
POP- Nurmes 478650-22920

ISSN 1797-741x

Painoasu: Suomen Painotuote

Op Nurmes 529901-247872	TILSIIRTO GIBERING Tilisiirto on suoritettava maksajien omalla vastuulla. Yhteydenotto: 013-430 120 Pirtin Viesti
Nurmeksen ev. opiston ystävät ry	Vuosijäsen 10€ VUOSIJÄSEN 15€ PYSYVÄJÄSEN 150€ MUISTA VIITE!
Maksajan nimi	Op Nurmes
Maksajan osoite	
Maksajan postinumero	
Maksajan kotipuhelin	
Maksajan sähköposti	
Maksajan tilin numero	
Maksajan pankki	
Maksajan nimi (kassan nimi)	
Maksajan postiosoite	
Maksajan postinumero	
Maksajan kotipuhelin	
Maksajan sähköposti	
Maksajan tilin numero	
Maksajan pankki	
Maksajan nimi (kassan nimi)	
Maksajan postiosoite	
Maksajan postinumero	
Maksajan kotipuhelin	
Maksajan sähköposti	
Maksajan tilin numero	
Maksajan pankki	
Maksajan nimi (kassan nimi)	
Maksajan postiosoite	
Maksajan postinumero	
Maksajan kotipuhelin	
Maksajan sähköposti	
Maksajan tilin numero	
Maksajan pankki	
Maksajan nimi (kassan nimi)	
Maksajan postiosoite	
Maksajan postinumero	
Maksajan kotipuhelin	
Maksajan sähköposti	
Maksajan tilin numero	
Maksajan pankki	